

Kakor se razvidi iz računa, pomoči je dobilo od nje veliko, pa manjših posestnikov. To je tudi namen enacih društev. — V Trstu name-ravajo neko razstavo, pri nas še doslej ni bilo enake, — razstavo lepih žensk. Ljubi Bog, na zadnje še dobimo kje v kakem liberalnem mestu tudi sejem za ženske! — Cesaričinja-udova, nadvojvodinja Štefaniya se je naselila za nekaj časa v Miramari pri Trstu. — Podžupan v v Zagrebu je Milan Stanković dobil je pa samo 7 glasov večine in je torej vidno, da mož nima posebno veliko zaupanja v mestnem za-stopu. — V večih ogerskih mestih so imele te dni trbore zoper novo vojaško postavo. Naj-nespametnije obnašajo pa se v Budimpeštu. V nedeljo je bil ondi nek obhod, pri katerem je bilo kacic 30.000 ljudi. Podoba pa je bila tega obhoda bolj za „fašenk“. kakor pa za resne ljudi. — Nadzornik c. kr. pehote postane, ka-kor se čuje, poveljnik v Lvovem, fzm. princ Würtemberški. Princ je bival dalj časa na Ptuji in je na glasu izvrstnega generala.

Vunanje države. Sv. Oče so v slovesnem nagovoru obsodili nemire v Rimu a tudi poka-zali, zakaj da je prišlo do njih. Kjer se ne časti Sin božji, tam naj ne išče človek sreče! Iz Rima se širijo nemiri že dalje po celi Italiji in vlada ne zna pomoči zoper nje. To lahko, mar ni Italija, kar je postala, postala vsled ustaj, nemirov, ropov? — Kar se je že dolgo govorilo, to se je v Parizu izgodilo: Floquet in tov. so padli, to je, niso več ministri in predsednik drž. zbora, Meline, sestavlja sedaj novo ministerstvo. Pri tem mu pa hodi težko, kajti nič ne dobi pravih mož za to. Največje veselje ima v tem pač general Boulanger, kajti za eno stopinjo je bližje svoji diktaturi ali kar je tisto, ne bode več dolgo, da preide vsa oblast v njegove roke. — V Belgiji so se razprli katoliški poslanci za voljo učiteljev. Takih je prejšnja liberalna vlada veliko déla iz službe, sedanja, katoliška pa še jih ni vzprejela na novo v službe. To pa nekaterim poslancem ni po volji in jeli so tirjati to od vlade ali ta pravi, da nima mesta za-nje. No upamo, da se še razpor vleže, predno napravi večjo škodo celi katol. stranki. — V Nemčiji se čedalje bolj sliši, da išče cesar naslednika knezu Bismarcku. Ta bi pač najraje izročil kedaj svojo službo sinu, grofu Herbertu ali cesarju ne ugaja to, marveč misli na generala Waldersee. — Ruski mini-ster za notranje zadeve, grof Tolstoj boleha ter odstopi brž ko ne v malih dneh. Njegov nasle-dnik bode grof Manasein. Naprednjaki t. j. li-beralci pa se bojé tega moža, ne zna se prav, zakaj tako. — V Rumuniji, naši sosedí na vzhodnih mejah, čejo ministra Bratiano in tov. déti na tožnjo klop. Nam ni prav jasno, kak greh da imajo gg. ministri na svoji vesti. — Iz Bolgarije ni posebnih poročil, pač pa iz

Srbije. Kralj Milan namreč misli na kronanje v vsej resnici ter upa, da si pridobi z njim ljudstvo bolj, kakor z novo ustavo. Za le-to se skorej nihče ne izmeni več in vendar je na vse pretege liberalna. — Črnogorski knez Nikita obiskuje sedaj razna mesta svoje knežvine, spomladi pa pride bojda za dalje časa na Dunaj. — V Hartfordu, v severni Ameriki, je razaeslo neko gostilno, ki je bila 5 nad-stropij visoka; veliko ljudi je zasulo in težko, če so še koga živega izrekli. — Misijonarjev, ki so jih Arabci v Zanzibaru vjeli, niso še izpustili. Razven denarja bi Arabci še radi vse ladije nazaj, ki so jim jih Nemci odvzeli. To pa se ve, da ni mogoče.

Za poduk in kratek čas.

Božična zvezda.

(Resnična dogodba.)

(Dalje.)

VI.

V poletju l. 1876 sem bil v Braziliji, o Imperio da Santa Cruz, tako se razprostrano in bogato cesarstvo imenuje. Potujem po Pa-ragvaji in pridem v mesto Cuitabo, broječe kakih 5000 ljudi. Bil sem marljiv, vendar ne ostajem v mestu, nego potujem po raznih kra-jih. Učil sem se bogato in lepo deželo spozna-vati. Prebivalci so Braziljanci, Nemci in Afri-kanci, — beli, žolti in črni.

Leto je zopet prineslo sv. noč.

Seznanil sem se z nekim nemškim slikar-jem, z ljubeznjivim in olikanim mladim možem, ki je tukajšnje čuda lepe cvetlice slikal in pri-šel ob praznikih sem.

Ko ga vprašam, kako namerjava prazno-vati sv. Božič, mi odgovori: ako bi mu hotel pripomagati, da napravi malo „razstavo“ nam-reč rojstvo Jezuško, ker upa mnogo obisko-valcev.

Obljubim mlademu slikarju pomoč pri nje-govem podjetju. Hvaležno jo je vzprejel. Slikal je rojstvo Kristusovo po Korneliju, kar smo porabili.

V mestu se je nahajal zapuščen Jezuitski kolegij in zraven romantska cerkvice. Prilež-nišega prostora za naš čin bi ne mogli hitro najti. Nad vratmi smo napravili napis: „Expo-sicio do Natal“. Znotraj smo postavili drevo-red iz palm in ananasa ter olepotičili s papir-jem. Lep beli pesek je moral pokrivati pot v drevoredu. Na koncu drevoreda smo napravili olepotičen okvir, v čijem so bile podobe pred-stavljajoče rojstvo Jezuško. Zraven uredimo razsvitljava iz 50 lučic in raztresemo cvetlic.

Sv. večer se bližuje. Prvi obiskovalci naše razstave so tu. Pri vходу palmskega drevoreda je stala miza s pušico. S slikarjem sva sedela

med zelenimi palmami, v toplem večeru, pod tropiškim, zvezdnatim nebom, v cerkvi brez strehe, in premišljujeva severno domovino, kjer sedaj beli sneg pokriva polje in tratine, kjer ogenj v peči prasketa, se blišči tisoče jelčjih drevesc in tisoče otročičev jucka.

In vendar pri vsej otožnosti smo se smijali. Poslano smo dobili v obrambo reda policijo, sestavljeno iz črnih, samih zamorčkov! Sv. meše v raznih cerkvah so nam storile skoraj celo noč živo. Ob 2. uri ugasnemo dvakrat obnovljene lučice. (Dalje prih.)

Smešnica 8. Star pivček sedi v oštariji in vidi se mu, da še ni pri zadnjem glažku, vendar pa že trka, češ, da plača. „No“, reče mu oštir prijazno, „za dnešnji račun še ni take sile, toda kaj bode z dolgom?“ „Oj“, nasmehne se pivček, „dnes mi še pač ni mogoče...“ „Ja“, odvrne oštir „to je prazno; tako si rekel že tudi tovej.“ „Kaj?“ odreže se pivček, „ali pa mar nisem ostal pri besedi?“

Razne stvari.

(Prestolonaslednik.) Kakor se doslej sodi, bode prestolonaslednik Nj. veličanstva starši brat, nadvojvoda Karol Ludovik, za tem pa njegov starši sin, nadvojvoda Karl Ferdinand. Zadnji je c. kr. major in biva v Pragi ter se še ni oženil. Narodil se je v Gradci dne 18. decembra 1863.

(Okr. zastop.) Ker se bliža čas volitev za okr. zastop v Celji, ježi se nemškutarjem v Celji in kjer se je taci, koža in „D. W.“ že na ves glas bobna. Naj se zbira njeno krdelo. Ob enem pa hujska zoper slov. može ter se dela, kakor da bi znala za Bog ve, kaka ščuvanja, ki se godé od slov. strani zoper „poštene“ nemške može. „D. W.“ sodi v tem pač po sebi, kajti ona živi le za to, da ščuje zoper vse, kar je pošteno in domače, slovensko.

(Obč. volitve.) V c. kr. okr. glavarstvu v Mariboru se vršé volitve v obč. zastope. Kolikor slišimo, so volitve sploh srečne. Dobro pa bode, če se nam naznanijo može, ki imajo zaupanje svojih sosedov ter se jim izročnje blagor občine.

(Slovenski može. pozor!) V Kamnici pri Mariboru bode volitev obč. zastopa dne 14. marcija ob 9. uri dopoldne, v Tresternici pa ob 3. popoldne. Nikar si ne izposojute mož iz Maribora pri teh volitvah!

(Nespamet.) Moška beseda g. G. Verčnika, župana v Ljubnici, zadela je hudo nemškutarje v Celji in Šoštanji. „D. W.“ je hitro namočila svoje pero v gnojnico ter je precej razlila zoper g. župana ali polila je z njo le sebe. Kdor je tistih njenih 70 vrst bral, njemu je gotovo vzelo sapo — smradu, ki ga je brez zoba klepetulja v njih nakopičila.

(Šaleška čitalnica) napravi v nedeljo, dne 3. marcija v gostilni g. Scharnerja večjo veselico. Pristop imajo tudi neudje in začetek je ob 7½ uri na večer.

(Posojilnica) v Spodnjem Dravberku, ima v ponedeljek, dne 4. marcija ob enih popoldne svoj občni zbor v svojih prostorijah in pri njem bode 1. volitev odbora, 2. računsko poročilo in 3. posamezni nasveti.

(Slov. odvetniki.) G. dr. J. Hrašovec, doslej odvetnik v Slov. Gradci, preseli se v Celje, g. dr. J. Šegula pa se naseli v Celovci in g. dr. K. Messner v Celovci.

(V Cirkovcah) so se v torek, dne 12. t. m. zadušnice z libero za našim prevzišenim cesarjevičem in prestolonaslednikom Rudolfom obhajale; pri njih je bila šolska mladež požarna bramba in velika množica ljudstva pričujoča.

(Iz Vitanja) se nam naznanja, da so se pred nekaterimi dnevi v gostilni Franca Steničnik pri fužinah stegli pivci. A ko je skušal gostilničar Steničnik pomiriti razsajalce, mu zabode nek lopov v hrbišče oster nož. Gostilničar, jako vrl mož, je dne 14. februvarija umrl vsled velike rane; morilec, ki je baje rojen v Socki, so odvedli v zapor.

(Vojaški nabor) začne se letos dne 1. aprila in vrši se že več ali manj po novi vojaški postavi.

(Zavdala) je v Ravnah pri Šoštanji Liza Lakovnik svojemu možu. Nesrečnico so zaprli. Z možem sta sicer živela v vednem razporu, toda take hudobije se vendar-le niso nadejali pri ženi.

(Požar.) V Loperšicah pri Ormoži je v noči 12. februvarija zgorelo stanovanje in gospodarsko poslopje Jurija Ivanuša in se je v tem njegova žena nevarno požgala. Ognja je kriva zlobna roka.

(Sejem) je bil v soboto v Mariboru prav dober in je bilo precej tujih kupcev na trgu. Cena pa je le malo poskočila pri žitu.

(Duhovske spremembe.) Č. g. P. Severin Manhart, nemški pridigar v predmestni župniji v Mariboru, je dne 19. februvarija po dolžji bolezni umrl. Doživel je svoje 64. leto. Č. g. Rudolf Raktej, kaplan v Dolu, je prevzel oskrbovanje župnije sv. Jederte nad Laškim trgom.

Listič uredništva. Dnes smo odložili več dopisov le za to, ker nismo imeli več prostora. — G. J. —ski pri sv. A. v sl. gor.: To ni Vaše pravo ime. Stvar je sicer dobra, vendar pa pojde že za to v —koš! — G. L. P. v S.: Ubožec, na tem ste Vi celo nedolžni! — G. K. —ič: Da ste nam zdravi! V naš list pa ne pridete, če si še dvakrat bolj želite. — G. F. S. na P.: Tacim „krucem“ pa smo še že kos!

Loterijne številke:

V Gradcu 15. febr. 1889: 16, 71, 86, 89, 39
Na Dunaju „ „ 24, 4, 35, 31, 26